

BREDA SCHE

COURANT.

Staat-, Letterkundig-

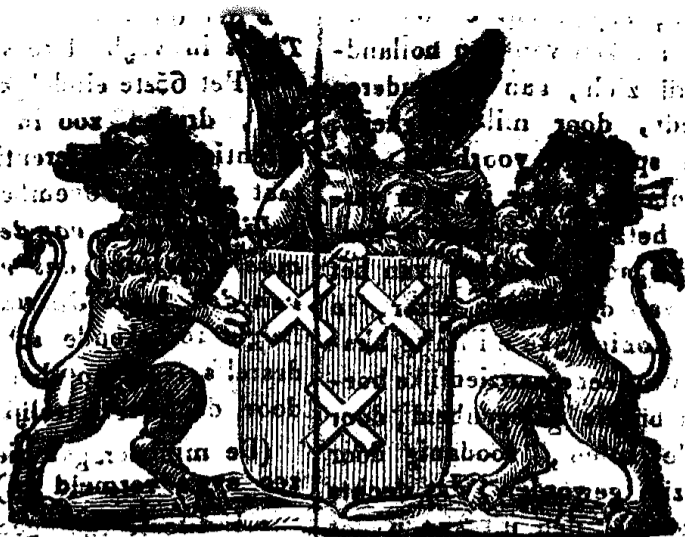
en Wetenschappelijk

Nieuws-

Blad.

Zondag en Maandag den

24 en 25 Junij.

PUBLICATIONS.
BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, brengen bij deze ter Maatschappij der ingezetenen, dat ten gevolge daartoe ontvangen besluit van Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Brabant, van den 27sten Junij 1832 (Provinciaal blad no. 100), op woensdag den 27sten Junij aangehouden, een nader algemeen kollekte, aan de huizen zal plaats hebben ten behoeve der voorwaerd en kinderen, of wel ouders van personen, welke zich voor den vrijwilligen dienst ter verdediging van Koning en Vaderland hebben geëngageerd of alnog daartoe zullen optrekken, voor zooverre dezelve die ondersteuning zouden mogen verlangen en benoodigd hebben, en ter beoordeeling en uitspraak daarvan door welgen. H. E. G. A. reeds vroeger eene Commissie is benoemd, en Wordende een iegelijk aangemaand naar zijn vermogen bij te dragen om de heilzame bedoelingen in deze te bevorderen.
 Breda, den 20sten Junij 1832.

DE ROY Vt.,
 Ter ordonnantie van dezelve,
 De Secretaris der Stad,
 H. W. SCHUIKES.

NEDERLANDEN.

DE VENDEESCHE ONLUSTEN.

Bij elk nieuw verschijnsel op het toneel der groote wereldgebeurtenissen, vragen wij thans, al dadelijk, naar deszelfs gevolgen. Of dat verlangen naar het toekomstige, dikwijls, met voorbijziening van het tegenwoordige, mede een onderscheidende karaktertrek van deze eeuw is, dan wel of de snelle opvolging der gebeurtenissen, sinds vele maanden, ons gewoon hebben gemaakt om werking en gevolgen tegengelijkertijd te aanschouwen, laten wij onbeslist; maar zeker is het: de zaak-zelve bestaat!

Toen de mare der eerste oproerkreuten binnen *Warschau* aangeheven, tot ons kwam, was onze eerste vraag: wat zal daarvan het einde zijn? En sedert bragt geene gebeurtenis ons opbeuring of nederdrukking, waarbij wij niet dadelijk op de gevolgen stonden. De verschijnselen zijn intusschen zoo zeer vermenigvuldigd, dat het moeilijk wordt op dezelve bepaald den blik gerigt te houden. Voor het scherpziend oog schemert het, door de bonte mengeling der schreeuwendste kleuren en de werking van een, veeltijds, valsch licht.

Onder de gebeurtenissen, die voor een oogenblik vroegere verdrongen hebben; en — welligt spoedig — weder plaats zullen maken voor latere, bekleden de onlusten in Frankrijk eene voorname plaats. Wat de *cholera* daar verschoond heeft zal door burgerkrijg vernietigd worden. Er is — van welke staatkundige geloofsleer men ook moge wezen — daarin veel bedroevends; vooreerst omdat burgerkrijg over het geheel oneindig hardnekkiger is dan elke andere, en de staat, aan welke zijde ook de overwinning is, altijd veel verliest. Daarbij laat het zich ook niet aanzien, dat langs dien weg, eene betere orde van zaken in ons werelddeel blijvend zoude kunnen gevestigd worden.

Ziedaar ook ons, als van zelve, van het verschijnsel op de uitkomst gebragt. Er zijn er thans stellig velen, die met ons zich nadenkend afvragen: » Wat zal daar uit voortvloeijen? » — Wij zouden het reeds: het oog schemert; wie zal wagen te zeggen dat hij helder ziet? Wat ons in de bonte wemeling echter als waarschijnlijk voorkomt, is reeds eenige regelen vroeger uitgedrukt; deze onlusten zullen spoedig voor volgende verschijnselen plaats maken.

Neen, wij gelooven niet aan groote gevolgen van de tegenwoordige Vendeesche bevoeringen. Ontrufstend voor den tegenwoordigen Koning der Franschen zijn zij onbetwisbaar; maar zij kunnen tevens een der middelen tot nader bevestiging van zynen nog steeds wankelenden troon worden. Veel zal daartoe zijne krachtsontwikkeling meer, nog het zoogenaaide toeval bijdragen.

Het is waar, wanneer wij ons den vorigen Vendeeschen krijg herinneren, zien wij menig stout karakter, dat, slechts een weinig meer door de omstandigheden geholpen, gewichtige hervormingen had kunnen te weeg brengen. Burgerkrijg en omwentelingen zijn dikwijls juist, gelegenheden, ter ontwikkeling van zulke karakters. Het is niet onmogelijk, dat wij ook thans zoodanige zullen zien werken; doch er is, behalve dat, meer noodig tot het doen zegenieren der zaak, voor welke men de wapens opvat. Er is voor alles

660
 heid noodig, en een Aanvoerder, die niet alleen door zijne persoonlijke begaafdheden tot dezen, meelijken post, geregigd is. Ook zyne betrekkingen moeten daartoe veel bijdragen. Nu is er slechts een oppervlakkige blik noodig om zich te overtuigen, dat het den Koninggezinden franschman aan beide vereischten ontbreekt. Hoedanig ook het ontwerp dier partij, moge wezen, in de uitvoering missen hunne plannen tot hiertoe de onontbeerlijke eenheid; en mogen al eenige dapperen zich als hoofden van onderscheidene banden gunstig onderscheiden, waar is de hoofd-aanvoerder, wiens talenten en betrekkingen op het wel slagen der onderneming kunnen doen hopen? Wij willen over de militaire hoedanigheden van de *Lourmont* niet twisten; maar, zoo als reeds gezegd is, hier wordt meer dan talent vereischt. Indien het werkelijk de bedoeling der vervallen verklaarde Bourbons is, zich op den Franschen troon te heratellen, waarom zit dan hij, die de eerste man der beweging zijn moest, stil te *Holywood*; terwijl eene vrouw alle de gevaren der onderneming trotseert? Waarom treedt dan deze niet op als kampvechter voor de zaak zijns neefs, in plaats van die taak aan eenen dieenaar (en een dieenaar, wien de natie uit vroegere gebeurtenissen ongenegen is) op te dragen?

Men behoeft slechts eene geringe kennis van het fransche volk te bezitten, om in te zien, dat het niet langs dezen weg is, dat de oudere Bourbons den verloren troon herwinnen kunnen. — Neen! wat de Vendée in 1792 niet vermogt, zal zij nog veel minder in 1832. Men misleide zich daarin niet. Al verzezen thans ook de charrettes van dien tijd, hunne zielekraft alleen zoude niet toereikend wezen, om *Hendrik V* den scepter in de hand te kiemen.

Het is echter mogelijk, dat deze onlusten niet spoedig geheel gedempd zullen zijn, dat zij, als vonken onder de eech amelande, bij de minste oprakeling, ligter of zwaarder brand zullen vortekken; maar — ten zij er magtiger aanblazers verzezen — nimmer zullen zij tot eene vlam aanwakkeren, groot genoeg om den weg naar den troon van den heiligen *Lodewijk* te verlichten.

Van eene andere zijde zal de regering van *Lodewijk Philips*, juist door deze zamenzettingen, in kracht minnen. Ook dit is het gevolg eener, door de ervaring bewezen stelregel. Indien een bewind, bij eene tegen hetzelfde gevoerde zamenzwering niet valt, wint het door dezelve in sterkte. De beruchte *machines infernales* tijdens het fransche konsulschap hebben niet weinig bijgedragen om den eersten konsul in keizer te herscheppen, en Ruslands gezag in Polen is thans krachtiger gevestigd dan tijdens het beheer van den grootvorst *Konstantijn*. — Zoo zullen wij ook thans de regering van den koning der Franschen, zóó door de pgingen der *Karlisten* als door die der Republikeinen, aanvankelijk meer bevestigd zien.

Die regering zal de noodzakelijkheid eener meerdere krachtsontwikkeling gevoelen; en de gematigden der beide, haas vijandige partijen zullen zich zelf nauwer aan haar aansluiten, tot bevestiging van een gezag, dat, hoe weinig dok ghieft, echter te verkiezen is boven de *reactie* eener, door burgerkrijg bewerkte *restauratie*, of de *vrijheid* en *gelijkheid* der republikeinen.

De liberalen geven voor, dat van deze laatste mindere verzezen is dan van de eerste, omdat — beweren zij — de gronden van de vorige republiek nog te verschip leders geheugen zijn, om niet verfoeid te worden. Eene slaauw betoog! Waar een *Lafayette*, noch door jaren, noch door vroegere ervaring verbeterd is, en een *Lamarque* stervende een jacobijnsch protest onderteekent, getuigt het niet aan brandstoffen ter vernieuwing van vroegere zamenzettingen. Ook deze facie mist echter, even als de *Karlisten*, eenheid en een erkenden aanvoerder. Ware zulk een, bij de begrafenis van *Lamarque*, verzezen, dan had de nitelag wel een minder gunstig voor *Lodewijk Philips* kunnen zijn; thans echter hebben ook de Republikeinen tot versterking van hun gezag medegewerkt.

Heden nacht, ten half een uur onsever, is de Prins veldmaarschalk onze vesting langgekomen, van *Trilog* zich naar 's Hage begevende.

Zijn trouw aan koning en vaderland, krijgsticht en onwankelbare moed aan de eene zijde echte kenmerken van den hollandschen soldaat, niet minder onderscheidt hij zich, aan den anderen kant, waar de gelegenheid zich aanbiedt, door milddadigheid, menschlievendheid en zelfopoffering. Een spijtig voorbeeld van deze beide laatste deugden hadden wij onlangs weder in onze vesting; wij maken er ons een genoegen van hetzelfde openbaar te maken: Drie manschappen, tot eene der brigaden bakkers van het leger te valde behoorende, in den avond van den 16den dezer, in het gewelf, onder een der zalen van de koninklijke militaire akademie, met het opruimen en uitdooven van eene aanzienlijke hoeveelheid houtskolen bezig zijnde, schijnen bij die gelegenheid, door het sterk rooken en uitdampen der gezegde kolen, zoodanig door de daaruit ontsane stiklucht bevangen te zijn geworden, dat slechts een hunner nog ter naauwernood in staat was, den uitgang weder te vinden en door tehouwen eenig flauw geluid te kunnen geven, dat nog andere zijner kameraden zich daar binnen bevonden. Door den plotselinge samenloop van schutters en soldaten werden de kanoniers de 3e compagnie vrijwillige artilleristen: van den Berg, Gourens, van Leuven en Bruin op het gebeurde opmerkzaam, begrepen, nadat hij komende, aldaar de teekenen van den reeds beswijken bakker, en snelden, zonder verder beraad, onverschrokken den dikken damp te gemoet naar beneden, waar het huij, in het duister rondtastende, niet zonder groote moeite en volharding gelukte, de beide bakkers te vinden, die als levenloos tusschen de kolen op den grond lagen uitgestrekt en hen naar buiten te dragen. Vrachteloos poogden de vier edele krijgslieden de bewustloozen aldaar door het wasschen met azijn tot zich zelve te brengen, waarop zij hen op hunne schouders naar de ziekenzaal droegen, waar de aangewende geneeskundige hulp dezelve weder bijbragt. De stiklucht was zoo groot, dat de voormelde kanoniers geroodnaakt waren eerst versche lucht te gaan scheppen en ten tweede male hunne poging te herhalen. De geredden kunnen zich van het voorgevallene niets herinneren.

Zijne Majesteit de keizer van Rusland heeft aan de buitengewone gezanten en gevolmatigde ministers van Oostenrijk en Pruisen bij ons hof, baron von Binder en graaf von Waldburg Truchsess, de S. Anna orde van de 1ste klasse geschonken.

GRAVENHAGE, den 22sten Junij.

Z. M. heeft dezer dagen de onderscheidene door de Staten-Generaal aangenomen ontwerpen tot wijziging van het burgerlijk wetboek, der regten op het patent, de registratie, enz. als wetten onderhouden en doen uitvoeren.

Aankomend worden hier nieuwe protocollen uit Londen ontvangen, waarop zeer dezerzijds heeft geantwoord of de antwoorden nog voor het einde dezer maand zullen gegeven worden. Aan het ministerie van buitenlandsche zaken is men dezer dagen steeds druk werkzaam; heden zijn van hetzelfde weder courriers met de posten afgezonden; volgens loopende geruchten zou het gouvernement in de uitnoodiging tot spoedige ontruiming der Citadel van Antwerpen geenszins bewilligen.

Men verneemt dat de markies van Dalmatie, nieuw fransch gezant aan ons hof, het laatstelijk door den engelschen gezant op de Princesstracht bewoond hotel, voor eenen vrij geruimen tijd in huur genomen heeft.

Voor een paar dagen is de kolonel Uleerens met drie officieren van zijn korps alhier aangekomen.

B E L G I E.

BRUSSEL, den 22sten Junij.

Na de opening van de zitting der afgevaardigden op gisteren, kondigde de president aan, dat hij, ten gevolge van een ontvangen brief van den minister van buitenlandsche zaken, verzocht, dat de kamer zich in geheims comité vereenigde. De tribunen werden daarop ontruimd.

De vergadering alomt in geheims comité vereenigd, nam de heer de Meulenaere, minister van buitenlandsche zaken, het woord en zeide nagenoeg het volgende:

Alhoewel het tot de koninklijke prerogatieven behoort de onderhandelingsgeheim te houden, heeft het ministerie gemerkt, dat het, tot bewaring van de goede overeenstemming tusschen het gouvernement en de wetgevende magt, wel de wettende, van aan de kamer de jongste acten van de conferentie afkondigen, welke te deelen.

Er bestaan drie protocollen. Zij zijn niet officieel aan het koninkrijk gouvernement medegedeeld geworden, omdat het gebruik is slechts die te notificeren, welke verplichtingen oplegt aan de partij aan welke zij geadresseerd zijn.

Deze protocollen dragen de nummers 64, 65 en 66. Zijn er nog andere, het gouvernement heeft geen kennis aan dezelve, en zij zouden voor onze aangelegenheden van zeer weinig belang zijn.

Het 64ste is het antwoord der conferentie op eene nota van Holland van 2 junij en eene laatste uitnoodiging aan koning Willem, geadresseerd tot het geven eener bepaalde verklaring.

Het 66ste noodigt de duitsche bondsvergadering uit, den heer Thiers in vrijheid te stellen.

Het 65ste eindelijk, van meer belang voor onze aangelegenheden, drukt, zoo in zijn inhoud als in eene annexe, de formele intentie der conferentie aan, om tot de uitvoering van het traktaat van 15 november te getoogen. Het laat dan ter zijde de mogelijkheid zien, van de kapitalisatie der aan België opgelegde schuld, maar ontslaat ons van de betaling der achterstallende schuld van den 1sten Januarij 1832 af gerekend. Dit zou alomt eene aan België toegekende schadeloosstelling wezen, voor het houden van dezelve leger op den voet van oorlog, waartoe het gedwongen is door de onverzettelijkheid van Holland.

(De minister gaf hier lectuur van de annexe, waarvan de zin zoo even vermeld is.)

Indirecte tijdingen hadden 's konings gouvernement reeds ingeboezemd, welke de jongste redevoering van den hollandschen minister van buitenlandsche zaken was komen bevestigen. Het gouvernement, in de veronderstelling dat de voorstellen van Holland gunstig op het foreign-office hadden zijn kunnen ontvangen geworden, had een gevoel van bevreemding en smatt hieraan weghouden. Het heeft zich bevestigd eene nieuwe nota, veel nadrukkelijker en krachtiger nog dan die den generaal Godet toevertrouwd was, te stellen. Deze nota herinnert aan de goede trouw en opregtheid, met welke België, terstond na de aanneming der bepalingen van het traktaat van 15 november, bestendig getoond heeft gereed te zijn derzelve gevolgen getrouw te vervullen. Het vordert met nog meederen aandrang de ten uitvoer legging, aan welke de conferentie zich niet onttrekken kan.

De minister voegde er nog bij, dat de adressen van de beide kamers, de eendragt en de goede samenstemming der drie takken van bestuur in België, de wezenlijke oorzaken zijn van het 65ste protocol, de annexe en van andere daarbij gevoegde documenten, annexe en documenten, bestemd om van nu af ten grondslag te strekken voor de besluiten der conferentie in het voordeel van België.

Hij kan aan de vergadering de verzekering geven, dat de ontruiming der citadel van Antwerpen en van het geheele belgische grondgebied, binnen een zeer kort tijdsverloop zou plaats grijpen.

De heer Rodenbach vroeg, of de minister, daar hij van een zeer kort tijdsverloop voor de ontruiming sprak, de dagteekening die bepaald moest worden zijn, niet kon opgeven.

De minister antwoordt, dat, alhoewel niet geautoriseerd zijnde om iets stellig te zeggen, dewijl niets hem officieel was medegedeeld, hij denkt, dat men die dagteekening op 20 julij kan stellen.

De heer Dumortier betuigt zijns vrees, van in den grond dezer schijnbaar gunstige beschikkingen, dezer zoo dikwijls door de conferentie gedane beloften, niets dan middelen te vinden, om ons in slaap te wiegen of ons geduld af te matten. Hij doet opmerken, dat het te vreezen is, dat het ministerie door al te veel goed vertrouwen, zich in nieuwe onderhandelingen, zonder uitslag, zal laten wegslepen.

De heer Destouvelles: De minister heeft ons wel gezegd, dat de conferentie den koning van Holland tot de ontruiming van de citadel en ons grondgebied verplicht stelt; maar kan hij ons ook zeggen, of de leden der conferentie onderling eenige verbindtenis hebben aangegaan, om deze verplichting gevolg te geven; en hebben zij de aan te wenden middelen vastgesteld?

De heer de Meulenaere doet opmerken, dat de door hem gedane mededeelingen ten eenemale officieus zijn, en dat hij derhalve geen document in handen heeft, dat hem in staat stelt, om op eene categorische wijze op de zoo even gedane vraag te antwoorden; dat hij evenwel moet doen opmerken, dat de conferentie zich jegens België verbonden rekent; dat, dit gesteld, men geen twijfel kan opperen, omtrent hare bevestiging, om het artikel van het traktaat, dat haar verplicht de toetreding van Holland te bewerken, ten uitvoer te leggen.

De heer Destouvelles: ik vroeg den minister geene redenering, geen redactionele afdrukking. Ik deed eenen vraag, van eenen aard, welke ik zie, dat men voor als nog niet beantwoorden kan.

De heer Jullien haalt de in der tijd door den minister gedane belofte op, van aan de kamer de nota, aan den generaal Godet voor de conferentie behandeld, mede te deelen.

De heer de Meulenaere antwoordt, dat hij geen bedenkingen tegen deze mededeeling zou in het midden te brengen hebben, en achter was dezelve nog heden als onbegrijpelijk te beschouwen. Hij haalt bovendien de verzekering, dat deze nota de getrouwde uitdrukking is van 's konings gevoel en die der kamer, eenstemmig van begeerte, om de ten uitvoer legging van het traktaat van 15 november te verkrijgen.

Hierop wordt de zitting weder openbaar gemaakt tot de beslandsiging der wet, voor de daarstelling van een reserve-leger.

De heer C. Rodenbach verklaarde zich terstond in eene redevoering voor de aanneming van het ontwerp. De heer Saron, die

op hem voort, verklaarde zich er tegen: België, zeide hij, teld 100,000 strijders, gereed om te veld te trekken; dezelfde bevolking heeft 3,700,000 inwoners, derhalve een soldaat op 37 inwoners. Ingeval van een algemeenen oorlog kon Frankrijk niet bedenken om verhouding te maken met ons, derhalve 86,360 strijders hebben. Het met eenige macht van men gemiddeld in de Belgische provincies, derhalve het alleen een oorlog met Holland, waarbij duizenden man troepen waren dan voldoende. Een algemeene oorlog kwam hem echter niet waarschijnlijk voor. Holland zou zich ook niet aan de kansen eens oorlogs wagen, die voor zijn wezenlijke belangen nadeliger dan protocollen waren. Wilde men eindeloos zelf den aanval beginnen, om de citadel van Antwerpen meester te worden, dan zou het de vraag wezen, of men het zwaarte van een aanval zou kunnen doen, en hij geloofde niet dat men het gewonnen zou. Derhalve zag hij geene reden 50,000 mannen, in den tijd dat de oogst op handen is, van den arbeid te onttrekken en het land met nieuwe lasten te bezwaren. De heer de Wael meende niet bezwaren te hebben moeten ootruwen, van de bevestiging te ontkomen, het ootruwen te maken voor het gewonnen van het te doen.

De heer *Alex. Rodenbach* zeide, dat hij, in weerwil der jongste protocollen, die de ontneming van het belgisch grondgebied vorderen, in weerwil van het zoogenaamd ultimatum der conferentie, overtuigd bleef, dat Holland de 24 artikelen niet dan met voor België onteerende wijzigingen zou aannemen, zoo men tegen hetzelfde geen dwangmaatregelen, de bajonetten namelijk, aanwendde. Het was, meende hij, meer dan tijd om uit den staatkundigen modderpoel te geraken; het oogenblik was gekomen, om als in september, zelf onze zaken te beslechten; de taak van de maand augustus, onze eer en ons belang vorderden het gebiedend, want, binnen weinige tijds zou men de kapitalisatie der schuld vorderen. Om deze beweegredenen zou hij zijne stem aan de wet geven.

Nog voerde de heer *Jaminé* het woord, waarna de beraadslagingen over het geheel der wet gesloten werden. Het 1ste artikel, tot de ligting van 30,000 man autoriserende, in omvraag gebragt zijnde, werd aangenomen. Bij het 2de artikel stelde de minister van oorlog een amendement voor, dat de strekking hield, eene meer gelijkje verdeling, dan de redactie der centrale sectie het bepaald had, in de ligting van 30,000 man, over de zes klassen van 1826 tot 1832, te brengen. De kamer oordeelde dit amendement tot nader onderzoek naar de centrale sectie te moeten verzenden, waarna de zitting opgeheven en tot heden geadjourné werd.

Men verzekert dat er heden, ten gevolge van gerezen moeilijkheden tusschen den uitgever van den *Moniteur Belge* en de administratie, twee bladen dien naam dragende verschijnen zullen: de *Moniteur* van het gouvernement en die door den heer *Demat* gedrukt.

De cholera maakt te Brussel geene vorderingen; slechts één cholera-zieke bevindt zich in het hospitaal. Te Gent zijn den 20. 50 personen van de ziekte aangetast en 14 overleden; het totaal der cholera gevallen te Gent tot op den 19den des avonds bedraagt 456, waarvan 152 sterfgevallen. Men wil intusschen opgemerkt hebben, dat de ziekte, zoo in hevigheid als in het getal lijdens, afneemt.

De *Lynx* deelt eenen brief uit Ostende geschreven mede, waarin, op geloof van een Londenschen correspondent, verzekerd wordt, dat koning *Leopold* spoedig de roomsehe godsdienst zou aannemen. Deze geloofs-verandering had, luidens gemelden brief, de goedkeuring van het engelsch kabinet niet weggedragen, deselve was echter onvermijdelijk noodzakelijk, wilde *Leopold* in vrede in België regeren; eerst na die verandering, zou de vorst de hand van eene der dochters van *Lodewijk Philips* bekomen.

Er is een ontwerp in wezen, tot oprigting van een nieuwen Schouwburg te Brussel; een vierhonderd-tal intsekenars hebben zich, zegt men, daartoe vereenigd; eene som van 150,000 francs zou aan de samenstelling eener opera-troep te koste worden gelegd.

F R A N K R I J K.

PARIS, den 20sten Junij.

De *Moniteur* van heden morgen zegt, dat de officiële berigten uit de westelijke departementen dagelijks bevestigen, dat de opstandelingen den moed verloren habbende, zich aan het wettig bestuur onderwerpen. Onder meer andere personen van minder invloed, is op den 16den dezer, in de omstreken van Angers, de graaf *d'Audigné*, ex-pair van Frankrijk, in hechtenis genomen. — De aanspoelingen om zich van de hertogin *van Berry* te verzekeren, deren steeds voort, doch men is over't algemeen van gevoelen, dat het haar gelukt is te ontkomen.

Bijzondere berigten voegen daarbij, dat het kasteel de la Penisère, waar men vermoed had, dat de hertogin met eenige der voornaamste harer aanhangers was omgekomen, thans nauwkeurig onderzocht was, maar niet het geringste bewijs daarvan had opgeleverd. Integendeel, men had slechts de lijken van een vijftigtal geensurgeden gevonden, waaronder niet één erkend werd voor iemand van rang of aanzien.

De heeren *Chateaubriand*, *Hyde de Neuville* en *Fitz James*, zijn

op nieuw door den rechter van instructie verhoord; doch niettegenstaande alle door eenige dagbladen stellig is tegengesproken, bleef het thans, dat de rechte inderdaad gerechtigd heeft om op eenige der heeren vragen, zelfs op die, waarbij hij verzocht werd, kennis te nemen te antwoorden. De *Messenger* der *Chateaubriand*, dat al de pogingen, zoo van den rechter als van den procureur des konings, om den beklaagden van gevoelen te doen veranderen, vruchteloos zijn geweest; en dat hij zich gelukkig betoopen heeft op de beginselen, welke hem in openbare rechtspraak, reeds zoo dikwijls gelegenheid hadden gegeven, om zich tegen de staatkundige orde, die thans in Frankrijk bestaat, te verklaren. De heer *de Chateaubriand* heeft overigens de oorzaak zijner weigering nader ontwikkeld in eenen brief, aan den redacteur van het *Journal des Debats* geschreven, die waarschijnlijk eerst morgen zal worden publiek gemaakt, doch waarvan de hoofdinhoud op het volgende eende nederkomen: De schrijver erkent de manschappelijke orde, indien hij dat van eene gewone misdadigheid beschuldigt, meende hij den rechter alle inlichtingen geven; doch thans kan men niet antwoorden, omdat hij het tegenwoordig bestuur niet als wettig, maar als het gevolg eener daad van geweld beschouwt; waartegen het een ieder vergund is zich te verzetten.

De beide overige beklaagden schijnen ditzelfde gevoelen niet geheel te hebben gevolgd, immers men viadt niet, dat ook zij geweigerd te hebben de gedane vragen te beantwoorden; doch beide hebben daarentegen geprotesteerd tegen alle besluiten of daden, welke hen, hetzij als beschuldigde hetzij als getuigen, voor eene onbevoegde rechtbank zouden doen verschijnen.

— De ministeriele bladen hebben voor eenige dagen verzekerd, dat de ontdekkingen bij den heer *Berryer* gedaan, tot de in hechtenis neming van de heeren *Chateaubriand*, *Fitz James* en *Hyde de Neuville* aanleiding hebben gegeven. Daarop is thans een brief van den heer *Berryer* publiek gemaakt, volgens welken hij tot den 17den dezer en dus tot den dag na de arrestatie der drie geademde heeren, nog niet ondervraagd was, maar integendeel dringend verzocht, dat het bestuur de bezwaren ten zijnen laste aan de regterlijke magt te Nantes zoude kenbaar maken, wijl deze, zoo het schijnt, tot heden toe daarvan onbewust was. Dit een en ander echter sluit het denkbeeld niet uit, dat de papieren, bij den heer *Berryer* gevonden, die men dadelijk voor zeer gewichtig heeft gehouden, tot de vervolging van den een en ander aanleiding hebben kunnen geven.

— De beschuldigde die voor twee dagen door den krijgsvaad ter dood werd veroordeeld, heeft zich niet alleen op den raaf van herziening, maar ook op het hof van cassatie beroepen; voor welke laatste rechtbank alleen de vraag der bevoegdheid, dat is, der wettigheid zoo van de ordonnantie, als van de wijze van vervolging daaruit afgeleid, kan worden behandeld. De heer *Odillon Barrot* heeft deze taak op zich genomen.

In de zitting van gisteren heeft dezelfde krijgsvaad zekeren *Margot*, beschuldigd wordende van op de nationale garde te hebben geschoten tot eenen dwangarbeid van vijftien jaren veroordeeld. Voor het eerst heeft men bij die gelegenheid eenige acht geslagen op dat gedeelte der verdediging, waarbij de bevoegdheid der militaire rechtbanken werd tegengesproken. De president namelijk heeft gedurende de debatten den advocaat van den beschuldigten opmerkelijk gemaakt, dat het volstrekt nutteloos was, om dagelijks eene vraag weder op te halen en op nieuw te behandelen, welke reeds onderscheidene malen met der daad was beslist; dat de krijgsvaad tot heden toe de middelen daartoe aangevoerd niet gewichtig genoeg had beschouwd, om zich-zelfen die bevoegdheid te ontsagen, en dat het dus even als voor den regter, ook voor den beschuldigten wenschelijk was, dat men, hetzij nieuwe gronden in het midden gebragt, hetzij van dit punt van verdediging afzag. Toen nu echter de verdediger na deze aanmerkingen nog eenige woorden tot aandrang er bij voegde, heeft de krijgsvaad bij het vonnis verklaard; dat zij op de protestatie tegen de bevoegdheid der rechtbank gemaakt geen acht konde slaan, *wijl deselve genoegzaam schijn te zijn bewezen*. — Door toepassing van eene wetsbepaling, welke aan den regter magt geeft, om wanneer er verliggende omstandigheden aanwezig zijn, de straf te verminderen, is in plaats van de doodstraf, die van dwangarbeid opgelegd.

Volgens een officieel rapport, bij het bestuur ingekomen, en door den *Moniteur* publiek gemaakt, zijn er op den 16den en 17den dezer van de nationale garde achttien manschappen gesneuveld en 104 gekwetst.

— Het aantal der gedeputeerden, die tot het verslag, in de vergadering ten huize van den heer *Lafitte* gehouden, zijn toegetreden, bedraagt reeds niet minder dan 114. Daarenboven schijnen de gevoelens daarin ontwikkeld ook elders weerklank te vinden. De departementale raad van de Côte d'Or heeft bij het einde harer zittingen onder anderen den wensch te kennen gegeven, dat het be-

stroom, op de werken in gemeenlijk verslag vervat, ernstig zijne aandacht moet vestigen, wijl de bevestiging van Frankrijk dringend vordert, dat de bevestiging die daartoe tot grondslag strekten werden nabijgebragt. Zoo heeft ook de departementale raad der Isère bij het eerste later werkzaamheden den aarts aan den koning ontworpen, waarbij men het Frans gevolg zijnde als verder volgt, en de inder vrijzinnige bevestiging als het eenig middel voordraagt om tot versterking en rust te geraken. Eindelijk moet de hertog van Orleans op zijne reis door het zuiden op onderscheidene plaatsen in dezelfde getaf zijn aan gesproken.

Het kabinet van Madrid heeft aan het engelsch gouvernement officieel te kennen gegeven, dat er eenige officieren naar Lisabon zouden vertrekken om de bewegingen van het engelsch eskader gade te slaan; en dat voorts de geringste hulp aan don Pedro verleend, nadat het binnentrukken der spaansche troepen op portugeesch grondgebied ten gevolge zoude hebben. (Temps.)

Men verzekert, dat het Fransche gouvernement voor weinige dagen, aan de hoven van Oostenrijk, Rukland en Pruisen eene vrijzinnige nota heeft doen overhandigen, waarbij men de bewegingen wenschte te weten, die tot eene voortdurende vermeerdering der krijgsmagt aanteelding geven. (Courrier Français.)

De minister van marine heeft laat gegeven om den aanbouw van schepen in de meeste onzer zeehavens met spoed door te zetten. Of deze maatregel met de belgische of portugesche zaken in verband staat, is nog niet bekend, doch men zegt, dat in de eerste plaats het fransche eskader in den Archipel zal versterkt worden. (Idem.)

Heden (26 Junij) was de fonds-notering als volgt: de 5 pCt. kopt. 97,15; op tijd 97,10; de 3 pCt. kopt. 67,80; op tijd 67,65; Nap: renten 79,60; Sp: pers: 58 en een achtste.

DUISSCHLAND.

Mannheim, den 18den Junij.

Het bevestigt zich thans volkomen dat het Beierisch gouvernement een aanzienlijk getal troepen in den Rijnkrets verdedigen zal. Niet minder dan drie regimenten kavallerie hebben op eens onder bevel om zich op marsch te begeven, en binnen acht dagen tijd zal eene geheele divisie, in drie brigaden verdeeld, tusschen Spiers en Girmersheim zijn zamengetrokken.

ENGLAND.

Londen, den 19den Junij.

Gisteren den verjaardag van de roemrijke overwinning te Waterloo heeft eenig gemeen volk goedgevonden den hertog van Wellington, die te paard naar Lincoln's Inn reed en aldaar den sollicitant der thesaurie wilde bezoeken, uit te jouwen en met zijne te beropen. Dadelijk echter verzamelden zich eenige fatsoenlijke lieden en politie-beambten rondom den hertog, om hem tegen het gevaar te beschermen, en deze vergezelden hem tot dat hij uit het gedrang was en verder ongehinderd naar zijne woning kon terug keeren.

De Courrier zegt, dat de Conferentie eene lange nota aan den nederlandschen minister van buitenlandse zaken gezonden heeft, betrekkelijk het tractaat met België, en aan den koning der Nederlanden een verzoek heeft gezonden, om zijn besluit te nemen, gedurende welke tusschentijd de markzaamheden der Conferentie geschorst zullen zijn, daar de koning der Belgen, uit achting voor haar, zich onthouden zal van het doen van den eenen of anderen stap. De laatste nota was in vriendschappelijke uitdrukkingen ten aanzien van Holland opgesteld; doch men meende te weten, dat, bijaldien de koning der Nederlanden weigeren zich naar den inhoud der nota te gedragen, er maatregelen zullen genomen worden, om ten minste op eenige van de eischen die de Belgen krachtens het tractaat der Conferentie maken, aan te dringen.

Boursprijs der Effecten, te Amsterdam.

VRIJDAG 22 Junij 1832.			
NEEDERLANDEN	Werkelijke schuld, 2 1/2 pCt.	41 1/2	41 1/2
	Verstelde schuld.	15 1/2	15 1/2
	Kansbiljetten	15 1/2	15 1/2
	Amortisatie Syndicaat, 4 1/2 pCt.	68 1/2	70
	Idem idem, 3 1/2 pCt.		
	Oorlogs-lasten 1830 a 15 pCt.	87 1/2	88 1/2
	Idem idem 1831 a 8 pCt.	93 1/2	96
	Nieuwe damp 1832 a 5 pCt.	75 1/2	79 1/2
	Schakelbiljetten 6 pCt.	99	99 1/2
	Handel-Maatschappij 4 1/2 pCt.		
	Miscel. inschr. op Groothoofd 3 pCt.	67 1/2	68 1/2
	Bijl. op Groothoofd, 3 pCt.	92 1/2	93 1/2
	Idem idem 1832 a 5 pCt.	93 1/2	95 1/2
	Certific. Amst. 5 pCt.	48 1/2	49 1/2
	Dezelfde 3 pCt.	29	29 1/2
	Verstelde schuld.		

DIRECTE BELASTINGEN.

De Ontvanger der Directe Belastingen te Breda, verzoekt elk Belastingsschuldigen welke zijne verschenen gedeelten der belasting niet hebben betaald, daarvan uiterlijk in den loop dezer maand te voldoen. Breda, den 23 Junij 1832.

BEKERS.

Te Breda, bij BROESE & Co., Boekverkopers.

Eene Fatsoenlijke, JONGE J. U. V. R. O. W. de beste Getuigenissen voorzien en in de meeste Vrouwelijke Handwerken ervaren, zag zich gaarne ten spoedigste bij een dertige burgerlijke familie geplaatst als J. U. V. R. O. W. van de ZELLSCHAP of H. U. L. S. H. O. D. Diegenen welke hierop reflecteren, adresseren zich met gefrankeerde brieven onder letter H bij den Heer W. B. R. A. V. E. Jr. op den Nieuwendijk te Amsterdam.

Met permissie van den Heere Generaal-Majoor Oppertbevelhebber dezer Vesting zal D. L. B. A. M. B. E. H. G. Mechanicus van Amsterdam, die de eer had, den 13. Junij 1832, in tegenwoordigheid van HH. MM. de Koning en Koningin, en verdere Vorstelijke familie, zijne talenten te vertoonen, waarvan hem de vereerendste Attesten zoo door Z. M., onzen geerblijdigen Koning, alsmede van HH. KK. HH. den Heere Prins van Oranje en Prins Albert van Pruisen goedgegunstigh zijn uitgereikt, de eer hebben te geven een zeer prachtig mechanisch kabinet, in den Schouwburg op Maandag den 25sten Junij 1832: Eene buitengewone Representatie, bestaande in: Nieuwe MECHANISCHE PROEVEN, TOURS D'ADRESSE, enz. Zoo als dezelve, korteliks, zoo te Amsterdam als in den Gravenhagenschen Schouwburg zijn voorgesteld, waarvan de dagbladen ten zijnen voordeele hebben melding gemaakt. Tusschen beide zal zijn Zoon, Eduard Bamberg, met roem bekend, verscheidene Vaderlandsche Versen reciteeren, en zeer schoone nieuwe Vaderlandsche Completen zingen. Tot slot, door beiden MIMISCHE en PLASTISCHE VOORSTELLINGEN. Aanvang ten acht ure precies. Tevens stelt hij zich voor, om op Dinsdag eene Voorstelling zijner talenten in het naburig Lezerkamp bij Rijen te geven.

De Notaris DE BOSSON, residende te Etten, kantoon Oudendbosch, zal ten verzoeken van den Heer J. D. L. E. C. L. E. R. C., particulier wonende te Ginneken, op Vrijdag den 13. Julij 1832, provisioneel, en op Maandag den 30. Julij, daaraanvolgende finaal, verkoopen, ten huize en herberge van C. C. VAN BECKHOVEN, in den Prins op de Leur.

Dertien perceelen ONROERENDE GOEDEREN, bestaande in zestien Nederlandsche Banders, van bij uitstiek gesde WELLANDEN en van sedert korte jaren wel aangelegde ROSSCHEN, gelegen in Zwartenberg, onder de Gemeenten van Etten en Leur. — Breeder bij biljetten omschreven. Nader onderdrijving te bekomen bij A. VAN DER HOEK te Leur.

ZIET HIER.

VERPACHTING, op Dinsdag den 26sten Junij 1832, door den Notaris J. J. VAN BREDA, als: voor den Wel Edel Geboren Heere P. J. DE CATER: Te Prinland van 8 Bunders V L A S en 5 Bunders R O G aldaar. — En te Oudendbosch van 17 Bunders K O O L Z A A D, 3 Bunders V L A S en 2 Bunders R O G, staande onder Standbaardheden. Voor de Heeren D. en C. KORTEWEG: Te Prinland van 6 Bunders V L A S aldaar. En voor LEENDERT VISSERS: Te Prinland van ruim 3 Bunders V L A S aldaar.

HOF VAN HOLLAND.

A. VAN DER PLAS, in de Kruisstraat No. 182, te Hertogenbosch, heeft de eer het reizend publiek bekend te maken, dat hij ter dezer Stede heeft opgericht, onder den naam van Hof van Holland, Groot LOGEMENT en STALLING, tevens heeft hij zich voorzien van de noodige vereischen, welke tot eene zoodanige oedergeming behoren. De schoone ligging van het Gebouw, Koetshuis en Stalling, gepaard met eene juiste en civiele bediening, waarborgen den Ondernemer, dat heeren Reizigers volkomen over deszels bediening te vreden zullen zijn.

†† Bij de Boekverkoopers SCHAFFERKAMP en VAN DER GRAMPE te Amsterdam, wordt uitgegeven, ONUITGEGEVENE BRIEFVEN van den tot in den dood aan Vaderland en Koning getrouwden Held en Ridder J. C. J. VAN SPEYK en bevestigde Bijdragen, in 8. 8. 7. 0. 25. Binnenwelkige dagen zal bij voornoemde Uitgevers van de pers komen, de R. A. N. S. E. L., een geschenk van Ouders aan hunne strijdbare Zonen, tot bevordering van hun duurzaam geluk, door H. VAN N. N. E. K. E. L. D. En is bij hen ter perse en zal zoo spoedig eene doelmatige uitvoering het zal toelaten worden uitgegeven. De Handhaving van Onz Nederlandsche onafhankelijkheid en onzen Nationaal Roem bij de afschaffing der Belgen in 1830. Een leesboek voor jonge Lieden, met Plaatjes, door W. van den Hoonaard, Onderwijzer te Hillegersberg.

Te Breda, bij BROESE & Co., Boekverkopers.